

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 10. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastonj.

Leto XIII.

V Ljubljani, mesca avgusta 1910.

Štev. 8.

Čebelarjevo opravilo v avgustu.

Janko Vodopivec, Kamnje pri Gorici.

Ako se ozremo po svojih čebelnjakih, vidimo na splošno, da so panji dobro živalni. Imajo mnogo zalege odprte in zaprte, a tudi čebel je obilo. To je popolnoma naravno. Čebele so dobivale obilo cvetnega prahu, iz kojega so sproti tvorile zalegi in matici hrano. Zalega se je krepko razvijala, a praznila se je v enaki meri zaloga medu. Bili smo že v skrbeh, da bo treba poseči s pitanjem v pomoč in tako zaprečiti marsikatero nezgodo, ki bi znala dohiteti naš čebelnjak, ako se vreme ne zjasni, in nam zopetni solnčni žarek ne odpre sladkih medenih virov. Nestrpno pričakuje sleherni čebelar onih dni, ko bodo zadišali panji po zadnjem čebelnem blagoslovu — ajdovem medu.

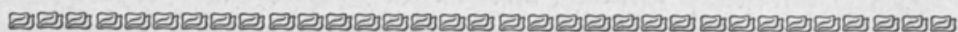
Ta čas je sicer blizo, a čebelarja čaka še v tem času važno opravilo. V glavnem bodi njegovo oko obrnjeno v čebelnjak, da presodi, ali ni mogoče med panji še kak brezmatični, ali kak trotovec. Po šibkejem letanju ugane čebelar, da ni vse prav v notranjem delu. Torej treba sumljivi panj odpreti in prepričati se, kaj je v njega notranjosti. Ako je panj brez matice, potem treba poseči po sredstvih, ki so bila opetovano opisana. Nikakor pa ni vredno, da bi se takega slabiča zdravilo z dolago čebelne zalege, iz koje naj bi si čebele izgojile matico. Sedaj je dvomljiv čas, da bi se matica pravilno izgojila. Je pa sploh znano, da se dobre matice izgoje le v krepkih in pravilnih ljudstvih. Od trotovcev ne moremo tega pričakovati, radi tega naj se čebele preženó, ali kar je še bolje, zažvepljajo, če jih le še prav malo.

Drugo važno opravilo čebelarjevo bodi, narediti panji enako močne. To vemo že dobro, da je premočnim panjem s premakljivim satovjem treba odvzeti primerno število satovja z zadelano zalego, pa preložiti v šibkeje. Ako nam tega ni mogoče ali sploh nečemo, lahko zopet dosežemo zjednačenje s prestavljanjem panjev. Prestavimo močan panj na mesto šibkega in narobe. Opasna bi bila zamenjava panjů s staro matico s panjem z neoplojeno matico. Posledica te različnosti matic bi bila brezmišnostno klanje. Prestavim pa v tem času samo panj, ki bi mi utegnil še rojiti.

Na splošno sodeč so naši panji močni, zelo živalni, in z zaupanjem zremo v bodočnost. Z gotovostjo računamo, da bodo čebele izkoristile pašo na otavi, zlasti na ajdi. Čebelarji, ki imajo ajdovo cvetje v bližini, nimajo posebnega posla s čebelami. A hujše je onim, ki morajo prevažati čebele na ajdovo pašo. Kdor čebel še prevažal ni, ne ve, kako je to naporno. Ali vendar, kdor hoče napredovati s čebelarstvom, mora se poprijeti prevažanja čebel od paše do paše. Se ume, da to zadene le one čebelarje, ki niso tako srečni, da bi imele njih čebele celo leto pašo.

Kedar se približa čas prevažanja čebel na pašo, ima čebelar zopet polno delo. Treba gledati v prvi vrsti, da prevažata le močne, živalnate panji; slabiči si težko toliko naberejo, da bi se krilo z donosom razne stroške, ki so zvezani s tem. Slabiče je treba zopet združevati, ako nismo že prej tega ukrenili.

Ko je čebelar vse to uredil, potem lahko z mirno vestjo čaka medenih virov. Iskreno želim vsem čebelarjem, da bi ta mesec pričel popravljati pomanjkljivost prejšnjih in napolnil čebelam zalogo, da bi tudi mi čebelarji zopet enkrat napolnili prazne lonce z medom in mošnjičke z — bankovci.

Kako bodem svoje čebele združeval?

Jos. Kosi, Celje.

Prepričal sem se iz lastne izkušnje in tudi bral mnenje izkušenih čebelarjev, da jesensko združevanje čebelarju ne prinese takega uspeha, kakor ga je morebiti pričakoval. Posebno če se tisto vrši pozno v jeseni, po jesenski paši. Umevno. Čebele so se že pripravile za zimo, zavzele prostor za prezimljenje in jim gotovo ni ljubo, če se jim pridruži tujec, ki naj z njimi reže čez zimo kruh, ki so si ga s tako težavo pripravile. V takem panju opazujemo močno šumenje, ki traja nekaterikrat celo zimo. Spomladi večkrat brezmatičnost, radi nemira griža, ali pa če nobena od teh dveh napak, gotovo veliko več mrličev, kakor pri drugih, h katerim nismo nič pridružili, in končno ljudstvo ni bolj močno kakor so druga, da se nehote vprašamo, kam so vse te čebele izginile.

Sklenil sem torej združevati na poseben način, kar tukaj priobčim, da bodem morebiti izvedel mnenje drugih čebelarjev o tem. Čebelarim v dunajskih panjih z mediščem. V medišča sem si izrezal posebna žrela, da lahko tudi iste rabim za samostojna manjša ljudstva.

V jeseni se ljudstva skrčijo, da so navadno medišča izpraznjena, torej na razpolago. Iz ljudstva, katerega bi mislil združiti, vzamem okoli 8 najlepših satov, deloma z medom napolnjenih, z matico in čebelami vred in jih denem v eno teh medišč. Druge čebele še primetem zraven. V medišču mi ostanejo samo matica in mlade čebele, med tem ko so stare izletele, iščejo svoj stari panj, in ker ga ne najdejo, si izprosijo vhod pri različnih drugih panjih. Tako ljudstvo v medišču jako dobro prezimi, ker ga greje spodnje ljudstvo v vališču in se v pomladi lepo razvija. Imam torej v panju dve matici, ki mi v pomladi jajčeca ležeta in panj veliko prej z ljudstvom napolnita, kakor ena, kar je posebno za tukajšnji kraj velikega pomena, ker imamo zgodnjo spomladansko pašo. Tudi roje lahko veliko prej pričakujem in bolj močne. Kadar je panj poln čebel, kar seveda s tem reguliram, da odvezam iz medišča, katero je navadno prej polno, zrelo zalego in jo pridenem spodnjemu ljudstvu, potem pa eno matico, in sicer slabšo odstranim, medišče navzdol odprem, in čebele so se popolnoma mirno združile.

Če smo združili v jeseni, umorili smo najzlahtnejše, kar ima panj, to je matico, obdržali pa si nekaj čebel, katere čez zimo uživajo, v pomladi pa večjidel pri prvem večjem izletu od starosti popadajo. Nasprotno pa sem si obdržal matico do spomladi in jo šele tedaj odstranil, ko mi je za spomladno pašo preskrbela potrebnih delavk.

Ljudstva pa, katera imajo že prestare matice in mi v pomladi morebiti ne bi več koristile, združim preje, že pred jesensko pašo, ali pa jim matico obnovim.

Pred jesensko pašo združena ljudstva se kmalu pomirijo, ker še skupno nabirajo in se skupno pripravljajo za dolgo zimo.

Kaj se opazi pri pregledovanju matic.

Iv. Jurančič.

Eno izmed najvažnejših opravil je nedvomno pregledovanje matic. Vsak panj, ki je dobil mlado matico, t. j. izrojenec, drugec, tretjec, ali tak plemenjak, ki je matico sam premenil, kakor pravimo „prelegel“, se mora v teku 14 dni pregledati, da se prepričamo, ali se je matica oplemenila ali se je izgubila, ali je sploh za plemenjenje sposobna, da ima zdrave peruti, ali da je telesno nepoškodovana itd. Ljudstva, ki imajo že triletno matico, to so večkrat prvci ali taki starci, ki že več let niso rojili, preležejo kar na tihem, česar čebelar vsakokrat niti ne opazi. Vendar vselej se ta izprememba ne vrši gladko; včasih čebele prenovitev opustijo, ali je ne izvršijo ob ugodnem času, ko je še dovolj trotov ali ugodno vreme za plemenitev. Če se potem še matica izgubi, je čebelar nenadoma ob en panj, ker mu izprememba ni bila znana. Ako pa se matica navsezadnje srečno oplemeni, pa nam ni znana njena prava starost in v jeseni jo odstranimo, ker jo smatramo kot staro.

Umnemu čebelarju mora biti torej zanesljivo znana starost vsake matice, ter naj ima isto zabeleženo. To pa je mogoče le, ako prestare matice sam pravočasno odstrani, oziroma prenovitev matic sam izvrši ter se vsakokrat o izvršeni ali ponesrečeni oplemenitvi sam prepriča. Ako to pregledovanje opusti, zasledi premnogokrat brezmatična ljudstva prepozno, ko so že oslabela in je vsaka pomoč brezuspešna, Da se izguba matice na izletu ne pripeti tako redko, nas uči vsakoletna izkušnja, zlasti ob slabem vremenu in na takih čebelnih stališčih, ker je veliko panjev v eni vrsti in imajo isti žrela blizo skupaj.

Pri pregledovanju vzamemo sat za satom iz panjů, dokler ne najdemo matice in še vsaj nekoliko zalege. V ugodnem slučaju najdemo počasi korakajočo matico bolj v sredini sedeža na satu, v katerem so že jajčki, ali pa matico ravno pri polaganju jajec zasačimo. Ogledamo si jo bolj natanko, ali je lepa, velika, bolj svetle ali temne barve, brez vse telesne napake, ter si lahko to zabeležimo. V naslednjem satu je morebiti že po celi plasti par dni stara zalega. Pri takem pogledu spravimo satovje zopet v red ter panj z mirno vestjo in zadovoljnim srcem zapremo. Zdaj, ko vemo, da se je matica resnično oplemenila, si zabeležimo njeno starost (t. j. letošnje letnico) na panjevo steno, na vratice, na za to odmenjeni listek ali v knjižico.

Pri vsakem panju pa nismo tako srečni. Včasih najdemo jajčke ali tudi zalego, matica pa se zna tako spretno skrivati, da jo le po dolgem iskanju dobimo, ali pa celo ne. Če je zalega pravilna, celica za celico zaležena, se nam ni treba dalje za matico brigati. Dovolj dokaza o izvršeni plemenitvi nam je pravilna zalega v čebelnih celicah. Ako se je pregledovanje vršilo vsaj v treh tednih po izvalitvi matice, potem ni več lahko dvoma.

V drugem slučaju morebiti najdemo samo matico, pa še nič zalege. Tukaj je ali še neoplemenjena, ali še vsaj ni pričela s polaganjem jajčkov. Vajeno čebelarjevo oko že precej zanesljivo spozna deviško matico od oplemenjene. Prva je bolj šibka, gibčna ter ima še tanjši in krajši zadek; poslednja je pa celo podobna stareji in jo zlasti znači raztegnjeni zadek. Telesni obročki so namreč raztegnjeni, tako da se vidi od slehernega tudi sprednja polovica, ki je bila v prvotnem stanju podtaknjena pod vsak naslednji prednji obroček. Kdor se pri tem ne čuti zanesljivega, naj si dotični panj zaznamva ter ga v enem tednu še enkrat pregleda.

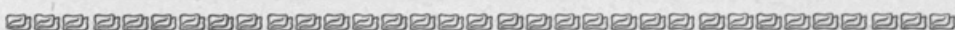
Tozadevno se mi je pred nekaj tedni podal jako karakterističen prizor. Ko sem pregledoval, ni bilo nikjer zalege najti; naposled zapazim matico, ki je nosila še znamenje plemenitve seboj. Del trotovega spolovila ji je visel iz zadka v obliki parjene, bele nitke; par čebel pa je šlo vedno za njo, so prijemale nitko z grizali ter jo izkušale odstraniti. Zanesljivo znamenje mi je to bilo, da se je matica prejšnji dan oplemenila.

V drugem slučaju sem našel najprej jajčke v trotovih celicah, kar mi je seveda povzročilo sum, da imam opraviti s trotarjem. Mlada matica namreč v pravilnem položaju stavi vselej le čebelno zalego, čebela — trotovka pa leže jajčke v trotove celice, ako se take sploh v čebelnem sedežu ali v bližini nahajajo. Ko sem preiskoval še dalje, našel sem še jajčke v čebelnih celicah, in v tretjem satu je bilo že nekaj pokrite čebelne zalege, naposled pa

sem dobil že matico. Zdaj je bil ves dvom odstranjen in moje prvotno sumničenje k sreči neopravičeno.

Navsezadnje se še lahko pripeti, da ne najdemo ne matice in ne zalege, zlasti če smo pregledovali malo prezgodaj, ali če neugodno vreme plemenitev zadržuje. Tudi v takih časih, ko je malo trotov, ali so isti vsled slabe paše sestradani (ko jih namreč čebele slabo krmijo, oziroma od hrane odganjajo) se plemenjenje zavleče za več tednov. Tak panj si zaznamvamo in v teku 8—10 dni ga še enkrat pregledamo. Ako pa hočemo takoj do jasnosti, dajmo mu en sat mlade, nepokrite zalege (brez čebel) iz kakega normalnega panjů. Če se je matica izgubila, bomo drugi dan našli na tem satu nastavljene matične celice. Seveda mu zdaj lahko pomagamo z drugo matico, ako jo imamo na razpolago.

Pripeti se še, da najdemo v panju s pravilno oplemenjeno matico po več jajčkov v eni celici. To nas naj ne vznemirja, ako so jajčki v čebelnih celicah. Matica je izredno rodovitna ter je v prvem času proti njeni volji uide po več jajčkov v eno celico. Pozneje, ko se število položenih jajčkov dan zadnem pomnoži, ta nedostatek samobesebi preneha. Čebele pa itak iz vsake celice nepotrebne jajčke do enega odstranijo.

Poročilo o dvadnevem čebelarstem tečaju v Ilirski Bistrici dne 11. in 12. junija t. l.

Andrej Kenič.

Čebelarstvo je zabavna in poučna, kratkočasna in koristna stroka. Vse te lastnosti pa ima le umno in napredno čebelarstvo, za katero vlada v zadnjih letih vedno večje zanimanje. Za ta napredek ima gotovo največ zaslug naše čebelarsko društvo, ki izkuša s predavanji in poučnimi tečaji kar največ mogoče povzdigniti umno čebelarstvo.

V ta namen se je vršil tudi letošnji dvadnevni čebelarški tečaj za začetnike v Il. Bistrici na Notranjskem pri čebelnjaku znanega čebelarja in strokovnjaka gosp. Antona Žnideršiča.

Določeno je bilo sprejeti na tečaj le določeno, malo število udeležencev, kar je popolnoma pravilno. Velikemu številu udeležencev ne morejo gg. predavatelji pri najboljši volji posameznih čebelarskih opravil natančno pokazati in razložiti, kar se pri malem številu udeležencev lahko zgodi.

Gotovo bo bralce „Čebelarja“ zanimalo zvedeti, kako je bilo na tem tečaju, zato naj sledi kratko poročilo:

Dasi kisló, deževno vreme, se nas je zbralo določeno število udeležencev iz vseh strani Kranjske. Na kolodvoru v Trnovem nas je pričakoval gosp. Žnideršič, odkoder smo se podali v prijazno Il. Bistrico. Tu se je začel takoj pouk.

Gosp. prof. Jos. Verbič nas je najprej seznanil z najvažnejšim, kar mora vsak čebelar vedeti o telesu in življenju čebele, matice in trota. Temeljito svoje predavanje je pojasneval z lepimi stenskimi slikami.

Proti 11. uri smo se podali k čebelnjaku gosp. Žnideršiča. Ah, ta čebelnjak in njegova najbližja okolica! Pred seboj vidiš veliko poslopje, napolnjeno spredaj in zadaj z raznobojnimi panji. Pred njimi mrgoli na tisoče pridnih čebelic, katerih šumenje se ti zdi prijetnejše kot ubrana godba. Med zelenjem vrta, cveticami na gredah in drevesi pa stoje ob potih in kotih razne valilnice za matice in prašilčki ter posamezni panji, pokriti s strešicami. Zares lep pogled!

Gosp. Žnideršič nam je razkazal čebelnjak in njega opravo. Tudi nam je razložil panj, v katerem čebelari on. Ta je sistema Albertijevega, a on ga je preuredil po svoje. Ta panj je opisal in razjasnil z lepimi slikami v letošnjem „Čebelarju“.

Ob ogledovanju nam začetnikom zanimivih novosti je bliskoma potekel čas. Zbrali smo se k skupnemu obedu na verandi hotela Tomšič, kjer smo bili za zmerno ceno dobro postreženi.

Ob prijateljskih pomenkih je kmalu potekel čas in podali smo se zopet k čebelnjaku. Tu nam je predaval gosp. urednik Rojina o roju. Spremili smo roj iz plemenjaka v nov panj, ga v mislih opazovali pri njegovem delu toliko časa, da se je razmnožil in bil pripravljen za roj. Z zanimanjem smo sledili lepemu predavanju.

Za tem nam je gosp. Žnideršič kazal in razlagal ameriški panj in njega konštrukcijo. Pripraven je ta panj zlasti zato, ker se da odpirati zgoraj, je veliko ceneji od velikih panjev, v katerih čebelari gosp. Žnideršič, ter tudi zato, ker se dado posamezni panji razstaviti na prostem, da ni treba niti čebelnjaka. — Želeti je, da nam gosp. Žnideršič opiše tak panj ob priliki v našem „Čebelarju“.

Sledilo je praktično razkazovanje posameznih čebelarskih opravil. V posebnem prostoru, ki se da dobro zapreti, da ne motijo čebele pri delu, smo se učili vlivati umetno satje, staviti ga v okvirje in pritrjevati, preprezati ga z žico itd. Proti večeru smo videli napraviti roj iz enega eksportnih panjev. Kako preprosto in brez težave se da to napraviti v panju s premakljivim delom! Videli smo prelagati sate iz vališča v medišče, razkazali so nam gospodje predavatelji stiskalnico za vosek, točilnico za med, omaro za shranjevanje satja, žveplanje istega itd. Na vsa vprašanja so nam s potrpežljivostjo odgovarjali gg. predavatelji.

Pripomniti imam še, da so čebelice gosp. Žnideršiča jako krotke. Dasi smo hodili semtertja med njimi, mahali, itd. niso pikale. Proti večeru smo si ogledali tovarno za testenine, potem pa šli na sprehod na bližnji griček, kjer so razvaline starega gradu. Odtod smo uživali lep razgled po trnovsko-bistriški dolini.

Večer je pri prijateljskem pomenku hitro minil. Vendar novi znanci ne morejo iti tako hitro počivat, posebno če imajo med seboj tako prijaznega tovariša — čebelarja, ki je še lovec ob enem. V taki družbi se da govoriti in poslušati! Kaj ne, gosp. urednik?*)

Drugi dan je bila nedelja. Dopoldne smo poslušali zopet gosp. Verbiča, ki nam je zanimivo govoril o škodljivcih čebelarstva, kakor: o čebelnem molju,

*) Jejdeteka no! — Op. uredn.

miših, roparicah, gnilobi itd. Našteval, govoril je o pripomočkih, kako se je teh škodljivcev o pravem času obraniti.

Gosp. Žnideršič nas je seznanil z načinom vzgoje matic, katerega se on posluhuje. Odprl nam je ameriški panj, ki je nalašč v to namenjen. Videli smo, kako se napravijo umetni matičnjaki, ki se prestavijo ob svojem času v nalašč zato napravljene valilnice. Teh je na vrtu več. Seveda je bila ta razprava zlasti za nas začetnike nekaj čisto novega. Občudovali smo strokovnjaško znanje gosp. Žnideršiča, ki pozna življenje čebele do najmanjše podrobnosti.

Popoldan je bil odločen za izlet k čebelnjakom gosp. Žnideršiča v reški dolini. Žal, da je slabo vreme to zabranilo. Tam bi gotovo videli in slišali še mnogo zanimivosti, saj je čebelarstvo gosp. Žnideršiča res idealno — vzorno. Razšli smo se torej brez izleta.

Hvalevredno je od čebelarkega društva, da prireja take tečaje, kakor je bil ta. Vsakdo izmed nas je odnesel s shoda toliko koristnega, kolikor bi se ne naučil sam leta in leta iz knjig in s poizkusi pri svojih čebelah.

Še nekaj. Predavateljem tečaja gosp. Žnideršiču, gosp. prof. Verbiču in gosp. nadučitelju Rojini bodi na tem mestu izrečena srčna zahvala za njihova predavanja in potrpežljiva razkazovanja. Gosp. Žnideršiču še posebna zahvala zato, da je omogočil nazorni pouk, s tem, da je prepustil svoj čebelnjak v uporabo.

Vsi gg. predavatelji naj bodo prepričani, da so storili plemenito delo v prosep in povzdigo čebelarstva. Vsi udeležniki Vas bomo ohranili vedno v hvaležnem spominu.

=====

Naznanila osrednjega društva.

Štajerskim podružnicam.

Na mnogostranska vprašanja slovenskih čebelarških podružnic na Štajerskem glede članov, ki bi imeli pripadati tej ali oni podružnici, pa so plačali članarino osrednjemu društvu v Ljubljani, vljudno odgovarjamo, naj se obrnejo z vprašanjem na slovensko osrednje čebelarško društvo v Celje, kamor so bili naznanjeni vsi dotični člani in vrnjeni zanje prispevki.

Tajništvo.

Čebelarški shod v Postojni se vrši 21. t. m. ob 3. uri popoldne pri gosp. Teodorju Dekleva. Na shodu bo predaval gosp. nadučitelj Likozar iz Ljubljane. Vabijo se vsi sosednji čebelarji, da se shoda obilo udeleže.

Čebelarški shod v Kobaridu se vrši 28. t. m. po jutranji maši v ondotni šoli. Na shod pride tudi zastopnik osrednjega čebelarkega društva gosp. nadučitelj Likozar iz Ljubljane. Vsi ondotni čebelarji se vabijo, da se shoda mnogobrojno udeleže.

=====

Naše opazovalnice.

Poročevalec Jos. Verbič.

Mesečni pregled: junij 1910.

Kraj	Učinek tehtanega panjů								Prebitek	Temperatura			Izletnih dnevov	Dnevov					
	Donos			Upad			Najvišji donos	Dne		najvišja	najnižja	Srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom
	Mesečna tretjina															0	1/2	celi	
	1	2	3	1	2	3													
Ilirska Bistrica	530	330	310	—	60	90	150	29	1020	29	10	18 ⁸	30	18	—	2	24	4	22
Bitnje pri Boh. Bistrici	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kranj	195	20	175	10	15	75	80	8	290	28	10	19 ⁵	28	18	—	2	18	10	16
Ljubevč pri Idriji	—	—	—	—	—	—	—	—	—	27	9	18 ⁵	30	18	—	1	18	11	23
Metlika	440	—	50	20	150	30	130	3	290	28	12	19 ⁷	29	21	—	1	27	2	30
Nabrežina	500	40	30	20	60	70	140	1	420	35	15	25 ⁴	30	16	—	2	6	22	17
Podgorje pri Kamniku	110	45	75	—	30	20	20	26	180	30	8	19 ⁸	29	16	—	2	11	17	29
Struge pri Dobropoljah	380	210	330	40	90	125	90	9	665	25	5	16 ⁹	28	16	—	18	3	9	26
Sv. Duh na Ostrem vrhu	362	133	215	—	5	60	100	22	645	25	7	17 ¹	30	18	—	1	27	2	—

Števila v kolonah „Učinek tehtanega panjů“ in „Prebitek“ izražajo *dkg*.

Ilirska Bistrica. Starega pravila „kavršno vreme na dan sv. Me-darda, tako 40 dni“, se je letos vreme natančno držalo. Ako ni deževalo, pripravljalo se je za dež tako, da je čebele vedno domu podilo, in tako je šel junij mimo nas, ne da bi nam prinesel zaželjene letine. Navadno so nam nanosile čebele o glavni paši toliko medu, da je morala matica omejiti zalego. Letos pa ga je bilo le toliko, da je bilo pravo razpoloženje za obilno pri-gojitev čebel. To je povzročilo, da so postali panji nabito polni čebel in da so tuintam rojili.

Žnideršič.

Kranj. V celem mescu je bila samo deset dni nekoliko boljša paša. Skoraj dan za dnem je bil dež s presledki, ki je sproti izpiral nektar. Lipa in kostanj nista dala ničesar. Edina nada nam je sedaj ajda. Panji so živalni in če bodo čez julij ostali taki, bomo mogli izrabiti jesensko pašo.

Konjedič.

Ljubevč pri Idriji. Junij je bil pri nas mesec rojenja. Paša je bila vsled vednih nalivov slaba. Lansko leto so bile v tem mescu vse zalite z medom, letos je pa vse prazno.

Št. pl. Premerstein.

Metlika. Ko je bila miza naših ljubljjenk najbogatejše obložena, prišel je dež in 21 dni izpiral nektar tako, da je tehtnica redno kazala upad. Starci

so že 17. t. m. pričeli s trotjo vojsko. Panj na tehtnici, ki je koncem maja in prve dni junija nabral 10 kg, je dal 25. t. m. 3:30 kg težkega vnuka.

K. Barlè

Nabrežina. Dobro pašo smo imeli le prve štiri dni mesca. Prekinil jo je obilen dež, ki je tudi prikrajšal čas rojenja in nas prisilil, da smo morali krmiti roje. Koncem zadnje tretjine se je vnela trotja vojska, iz česar sklepam, da nimamo ničesar več pričakovati v juliju.

Sila.

Podgorje pri Kamniku. Takega poloma v čebelarstvu kot letos ne pomnijo pri nas najstarejši čebelarji. V juniju smo morali krmiti, in kjer se to ni zgodilo, padal je lakote panj za panjem. Le kdor je izdatno kladal, dobil je povoljno število rojev. Tudi tukaj so čebele že v drugi polovici mesca začele odganjati trote. Panji so sedaj polni čebel, zaloge pa niti za tri dni. Do ajde je samo še šest tednov. Kako jih bomo spravili do tja, ve Bog.

Sallath.

Struge pri Dobropoljah. Veter, dež in hlad so nam pokvarili vso spomladansko pašo. Čebele so komaj toliko dobile, kakor so potrebovale za zalego. Ker sem imel mnogo praznega satja, dal sem ga rojem, in postali so zelo živalni ter bodo izkoristili ajdovo pašo. Roji pa, ki sem jih vsadil v kranjiče, ne bodo za nobeno rabo. — Mesca maja ni bila tukaj najnižja temperatura — 5°, kakor kaže mesečno poročilo vsled tiskovne napake, ampak — 0:5°.

Meglen.

=====

Iz spodnještajerskega čebelarskega društva.

Poučni shodi:

21. Dne **28. avgusta** Sv. Peter na Medvedovem selu (enodnevni tečaj) od 1/2 8. do 1/2 10. ure predpoldnem in od 3. do 7. popoldne pri čebelnjaku gosp. župnika.

22. Dne **4. septembra** podružnica Dravsko polje ob 3. uri popoldne v Majšpergu pri šolskem čebelnjaku.

23. Dne **11. septembra** podružnica Ptuj in okolica ob 2. uri popoldne pri čebelnjaku gosp. Simoniča v Brstjeh.

Prememba: V zadnji številki naznanjeni shod podružnice Sv. Križ na Murskem polju dne 14. avgusta se vrši od 8. do 10. ure predpoldnem v Križevcih, popoldne od 2. do 5. ure pa nadaljevanje v Cezanjecih pri Ljutomeru pri čebelnjaku gosp. Fr. Dunaja.

Iv. Jurančič.

=====

Iz Št. Jurja ob Taboru. Tukajšnjemu nadučitelju g. Ferd. Rosensteinu so dosedaj neznanani zlikovci v noči od 7. do 8. avgusta preobrnil in demoralizirali čebelni paviljon v šolskem vrtu in to iz neznanega vzroka.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Čebelarska podružnica za konjiški okraj priredi v nedeljo 28. avgusta ob 3. uri popoldne v čadramski šoli čebelarski shod, na katerega vabi odbor vse ude, pa tudi druge prijatelje čebelic. Ker je podružnični predsednik že zapustil okraj, njegov namestnik pa ga zapusti v kratkem, bo treba voliti predsednika in njegovega namestnika. Razun tega bode gosp. nadučitelj iz Keglja govoril o združevanju čebel pri vzimljenju. Obilne udeležbe pričakuje odbor.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Čebelarska podružnica za Savinjsko dolino priredi dne 28. avgusta ob treh popoldne veliko čebelarsko zborovanje pri znanem čebelarju gospodu Pepelu v Ojstrški vasi pri Št. Jurju ob Taboru. Čebelarji! Lani nas je bilo pri Pepelu nekaj čez sto; letos naj nas pa bode dvesto. Bomo videli!

Tajnik.

Čebelarski podružnici Sv. Jurij ob Ščavnici in sv. Križ na Murskem polju sta priredili dne 10. julija skupno čebelarsko zborovanje v Berkovcih in Logarovcih, ki se je kaj povoljno obneslo. — Ob dveh popoldne so se sešli čebelarji in sicer cvet naših čebelarjev od Male Nedelje, Ljutomera, ki so kot gostje prirediteljskima društvoma kaj dobro došli, pri čebelnjaku gosp. Rožmana v Berkovcih. Potovalni učitelj gosp. Ivan Jurančič si je predavanje razdelil tako, da je v Berkovcih predaval o roju in pitanju čebel, v Logarovcih o izrojencih in pitanju čebel. Do štirih popoldne se je vršilo predavanje v Berkovcih, potem pa je odšla cela četa čebelarjev k drugemu čebelnjaku na Križevsko ozemlje h gosp. predsedniku Kolerju, kamor je došlo še več čebelarjev, med drugimi tudi gosp. nadučitelj Cvetko iz Volčje vasi in gosp. predstojnik Dunaj iz Cezanjevcev. Gosp. učitelj Jurančič je celo predavanje vršil jako zanimivo in tudi gg. čebelarji so z vso pozornostjo stremili izpopolniti svoje čebelarsko znanje z novimi vednostmi. Zanimanje je bilo splošno. — Po predavanju nas je gosp. predsednik Koler peljal k svojemu bližnjemu sosеду-čebelarju, hoteč nam pokazati, oziroma nas iznenaditi s krasno narejenim čebelnjakom. In res na kratko povedano, mladi Kolerjev sosed je kot samouk napravil v našem okraju naljepši čebelnjak, dal le Bog, da bi mu njegovih pet plemenjakov vsaj deloma povrnilo njegov veliki trud. — Po oficialnem delu nas je kapljica poleg stoječe gostilne pred odhodom še celokupno zbrala h kratkemu oddihu. Gosp. nadučitelj Cvetko je v lepem

govoru slikal veliki pomen čebelarstva in je gosp. Jurančiču čestital na lepih uspehih njegovega večletnega delovanja. Marsikatera beseda se je še med čebelarji izgovorila, dokler se za slovo ni lepa pesem zapela kot nežno čustvo čebelarja, ki hoče in živi le za vse dobro in lepo. — Kar se pa splošno tiče čebeloreje letos, je zelo slabo. Večni nalivi kvarijo čebelam dneve in pašo tako, da se je v mnogih slučajih moralo pitati. Tudi toča pada letos mnogo, in bati se je, da nam uniči še ajdo vsaj na mnogih krajih. Pa obupati ni treba, ako Bog da, še vsekakor lahko ajda dozrajno popravi. Čebelarji, le zanimanja ne izgubiti, tudi ako bi nas nesreča zadela. — Da h koncu ne pozabim omeniti, bode dne 14. avgusta pri sv. Križu pri gospodu Dunaju čebelarski shod, kamor se vsi čebelarji po gosp. Kolerju in gosp. Dunaju vljudno vabijo. V., tajnik za obe društvi.

VI. odborova seja.

dne 21. julija 1910.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

Razgovor o povzdigi čebelarstva.

VII. odborova seja.

dne 4. avgusta 1910.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

Razgovor o povzdigi čebelarstva in odobritev podružničnih pravil.
Prihodnja seja dne 1. septembra.

Listnica uredništva.

Gosp. Z.: Ker je Vaše razprave „Čebela v zakonu“ za prilično 12 številčk, ter bi ne bilo pripravno jo priobčiti v dveh letnikih „Čebelarja“, naj prične izhajati s prvo številčko prihodnjega letnika. Ako ste drugega mnenja, prosimo uljudno naznanila. Poklon!

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

15 kranjskih panjev čebel ima naprodaj Jurij Tolar, Zalilog, pošta Železniki.

Prodajam 40 kranjskih panjev čebel in sicer izrojenke, prve in druge; mera panju je 67 × 29 × 15 cm. Izrojenki in prvci so večina polni, drugi polovični in vsi z mladimi maticami. Cena panju 5

kron. Ponudbe in vprašanja se sprejemajo do 15. avgusta tega leta. Florijan Mencinger, Bitnje pri Boh. Bistrici. (2—2)

Kraško brinje prodaja po dogovoru Andrej Zlobec, Krajna vas št. 23, p. Dutovlje na Krasu. (2—1)

Kranjska čebelarska zadruga v Ilirski Bistrici prodaja

trčan med garantirano čist, v 5 kg dežicah po K 8-50 franko, v 25 kg dežah po K 1-50 kilogram.

umetno satje iz garantirano čistega voska, za vsako mero prirezano, kilogram po K 4-50, zaboječek s 3 1/2 kg vsebine za K 16—

Pri večjem odjemu znižane cene. poštne prosto.

Svojim članom preskrbuje eksportne panji, kot jih je g. Žnideršič v l. številki „Slov. Čebelarja“ opisal z okvirji in začetki iz umetnega satja po K 4—.

Trčan svitel spomladanski med plačuje po 1 K 30 h, **ajdov** po 1 K, **voščine** po 1 K 10 h, **vosek** po 3 K 20 h kilogram, franko Ilirska Bistrica.

Kdor hoče postati član zadruge mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati podpisano pristopno izjavo. 12—8

Kranjska čebelarska trgovina v Višnji gori, Dolenjsko

priporoča **umetno satovje** iz čistega čebelnega voska, **vse čebelarsko orodje**, trčalnice, stiskalnice za vosek, kakor tudi **mizarsko orodje** po najnižji ceni. 10—4

Ceniki zastoj po želji v hrvaškem, češkem ali nemškem jeziku.

Tvrdba **kupuje** vedno čisti **čebelni vosek** po najvišji ceni.

Dober dan, gospod sočebelar! Kaj pa pišete?

Dopisnico na

????

I. avstrijsko - šlezijsko zalogo čebelarskih potrebščin

FRANC SIMMICHU, Jauernig, avstrijska Šlezija

da mi pošlje **zastoj** nov cenik za čebelarstvo in perutninarstvo, ki ima tudi bilježko in zelo poučna mesečna opravila. Moji sosedi dobe od njega **trčalnice**, **panjove**, **umetno satovje**, **lovilnike**, **prašilčke** in **priprave za matično vzgojo**, **kadilnike**, **varovala pred pikom**, **priprave za umetno lego jajc**, **pitalnike** in **napajalnike**, **poizkuševalce za jajca**, **žičaste mreže** itd. in so bili zelo zadovoljni s ceno in blagom, zatorej bom v prihodnje tudi **jaz dobival** blago od te tvrdke. 12—8

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojnu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarsko društvo“.

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.